

Posudek na bakalářskou práci Miriam Jurankové “The Theme of memory in *A History of the World in 10¹/₂ Chapters* by Julian Barnes”

Cílem bakalářské práce Miriam Jurankové je ukázat, jakým způsobem je téma paměti (a s ním nevyhnutně spojené téma historie) zpracováno v románu *A History of the World in 10¹/₂ Chapters* (1989) jednoho z předních současných britských prozaiků Juliana Barnese. Dané téma se v Barnesově díle objevuje opakovaně, a to jak v podobě humorné či satirické, tak v poloze vážnější či kontemplativnější. Jako příklady humornějšího přístupu můžeme uvést romány *Talking It Over* (1991) a *England, England* (1998), vážnější tón pak dominuje například knize *The Sense of an Ending* (2011). Experimentální román v povídkách *A History of the World in 10¹/₂ Chapters* je bezesporu autorovým nejucelenějším beletristicko-esejistickým pojednáním na téma paměti, historie a jejich chápání, který nejen svým obsahem, ale i svou nekoherentní strukturou, eklektičností, ironickou hravostí a narativní a žánrovou pestrostí plně v souladu se základními postmodernistickými teoriemi zpochybňuje tradiční, konvenční pojetí historie jako jednoznačného, lineárního a logicky uspořádaného popisu událostí a faktů. Proto považuji volbu daného tématu za zajímavou příležitost pro autorku k demonstraci její schopnosti analytické a interpretační práce s takto neobvyklým románovým textem.

Práce je rozdělena na část teoretickou a část praktickou. Teoretická část pojednává o postmodernistické kritice a revizi tradičního pojetí historie jako objektivního a univerzálního velkého příběhu či metanarativu s odkazy především na myšlenky Haydena Whitea a Paula Ricoeura. Problém u této části práce vidím jak v jejím rozsahu, tak v zaměření. Protože kapitola 2 již pojednává o daném románu a nominálně tedy do teoretické části nepatří, samotná teoretická část čítá pouze 4 strany. Navíc v ní dominuje téma historie a historického narativu (nutno říci, že dobře zpracované), zatímco paměť a vztah paměti a historie je v ní zastoupeno pouze okrajově. Je zjevné, že paměť a minulost jsou tematicky spojené nádoby, pokud ale hlavním tématem práce má být téma paměti, očekával bych, že se mu autorka v teoretické části práce bude věnovat podrobněji, a to včetně využití více sekundárních zdrojů (např. David Lowenthal, *The Past is a Foreign Country*).

Praktická část se sestává z devíti kapitol, které pojednávají o všech jednotlivých kapitolách románu, a právě v tomto spočívá její kámen úrazu: tyto kapitoly jsou poměrně krátké a většinou se jedná pouze o popis a interpretaci příběhu, skutečně analytických pasáží vzhledem k danému tématu mnoho nenabízí. Navíc ve většině případů je téma paměti opět okrajové, do popředí vystupuje téma historie a její reprezentace či interpretace. S většinou autorčiných interpretací nelze polemizovat, zeptal bych se tedy pouze na dvě věci:

1. „Franklin Hughes is an epitome of a historian“ (str. 14) – opravdu se autorka domnívá, že tato postava má být ztělesněním či typickým příkladem historika?
2. Kapitola 7, pojednávající o „půlkapitole“ nazvané Parenthesis (příznačně ironicky právě tato závorková půlkapitola obsahuje nejucelenější Barnesovo přímé pojednání o historii a paměti v celé knize) je takřka zcela popisná, začínající poněkud zjednodušujícím tvrzením, že je esejí o lásce a její důležitosti. Mohla by autorka podrobněji vysvětlit Barnesovu paralelu mezi láskou a historií (a potažmo pamětí)?

Jako vhodnější postup bych proto viděl ten, kdy by si autorka vybrala pouze několik kapitol románu (např. 3-4), ve kterých je téma paměti nejvíce akcentováno a provedla by jejich rozsáhlejší a detailnější analýzu. Které kapitoly by autorka vybrala a proč?

Přesto se domnívám, že bakalářská práce Miriam Jurankové je zajímavá, dobře strukturovaná, podepřená znalostí a využitím primárních i relevantních sekundárních zdrojů.

Proto práci doporučuji k obhajobě a předběžně navrhuji hodnocení **velmi dobře** v závislosti na průběhu obhajoby.

V Praze dne 4.9. 2014

.....
PhDr. Petr Chalupský, Ph.D.
oponent práce